

Siemed. Redactionen af selve Endringsforslaget tilfredsstillende mig imidlertid ikke, fordi jeg ogsaa deri faae en Afvigelse fra den Redaction, der er brugt ved Affattelsen af de andre Paragrapher. I de Paragrapher, der for Kongerigets Vedkommende kun angaae Andeel af den hele Sum, er denne Andeel ligefrem anført som en Deel af den Udgift, det hele Monarchie har at udrede; det er Tilfældet i § 15, hvor der tales om det Kongelige Huses Apanager, i § 16, hvor Udgiften til Gehelme-Statsraadet er bestemt, i § 18 med Hensyn til Udenrigsministeriet, ligesom ogsaa i §§ 22 og 23 med Hensyn til begge Krigsministerier. Der er opført Kongerigets Andeel $\frac{2}{5}$ af den Sum, som for det hele Monarchies Vedkommende skal svares til den paagældende Udgift. Jeg fandt derfor, at det var en besynderlig og mig uforklarlig Afvigelse fra denne Fremgangsmaade, man ved det stillede Endringsforslag havde gjort sig skyldig i, idet man der ikke havde anført, at disse 480,000 Rbd. skulle være Kongerigets Andeel af det, der af Monarchiet i det Hele bliver at svare til Civillisten, men havde brugt den ganske særegne Fremgangsmaade at sige, at det skulde være Kongerigets Andeel af den Deel, som Danmark og Slesvig i Forening skulle svare til den hele Udgift. Dette forekom mig at være at bruge en dobbelt Fremgangsmaade, som ligefrem stod i Strid med den Fremgangsmaade, man havde anseet det for rigtigt at bruge ved de andre Paragrapher. Det Endringsforslag, der nu er stillet til § 14 af flere ærede Rigsdagsmænd tilligemed mig, gaaer altsaa kun ud paa, at bringe Affattelsen af denne Paragraph i Harmonie med Affattelsen af de øvrige Paragrapher, der have lignende Bestemmelser, idet der derved vil komme en Enhed i Affattelsen, som man ellers vilde favne med Hensyn til denne Paragraph.

Kayser: Det er meget ugerne, jeg tager Ordet i denne Sag, da jeg nemlig har den Overbevisning, at det Endringsforslag, der er stillet, vil gaae igjennem. Min Borgen derfor er den, at den ærede Rigsdagsmand for Svendborg Amts 6te Valgkreds (J. A. Hansen), hvis Stemme har saa stor Vægt i denne Sag, har stillet det, og, da jeg desuden

veed, at det er Regjeringens Ønske, saa kan jeg ikke tvivle derom. Jeg maa forøvrigt sige, at det ogsaa er mig mindre vigtigt, om denne eller en anden Redaction bliver vedtagen; thi, efter at man for saa Dage siden har forfattet den Overskudsparagraph, jeg dengang tillod mig at foreslaae, har Finantslovens Form tabt sin væsentlige Betydning for mig, og det er mig derfor temmelig ligegyldigt, om dette Beløb bliver opført paa den ene eller paa den anden Maade. Igjennem Finantsloven er man allerede i mine Tanker kommen ind paa en Fællesforfatning, hvis Organisation ligger udenfor Finantsloven. Det var dette, jeg i Almindelighed havde at sige. Med Hensyn til den Maade, hvorpaa den ærede Rigsdagsmand motiverede sit Endringsforslag, skal jeg fuldkommen indrømme ham, at der med Hensyn til denne Paragraph finder en Afvigelse Sted fra hvad der forøvrigt finder Sted i Finantsloven. Med Hensyn til Apanagerne, Krigsministeriet og Marineministeriet følges en anden Fremgangsmaade, men denne Afvigelse er ikke vilkaarlig; den er tværtimod ligefrem begrundet i de bestaaende Forhold. Med Hensyn til Krigsministerierne og Apanagerne har der, før Grundloven blev givet, været Bestemmelser, hvorefter disse Beløb nu ere blevne opførte; der er ikke her foregaaet nogen Forandring i tidligere Planer, i tidligere Regulativer. Dette gælder ikke om Civillisten; med Hensyn til denne er Kundgjørelsen af 30te Mai 1849 en ny Lov, som bestemmer, hvorledes den skal ordnes, og det er denne nye Lov, jeg ønskede, at Finantsloven skulde slutte sig til. Mit Endringsforslag gik ikke ud paa nogen Afvigelse; det gik tværtimod ud paa at slutte sig til den bestaaende Lovgivning. Det er et Princip, som vi stedse have fulgt, naar vi have behandlet Finantsloven, og jeg troer, det vilde være meget farligt, om man vilde indlade sig paa, saaledes simpelthen at forandre de bestaaende Love gjennem Finantsloven. Jeg kan ikke see Andet, end at det Endringsforslag, den ærede Rigsdagsmand har stillet, ligesom ogsaa den Redaction, som oprindeligt var foreslaaet af Regjeringen, virkelig gaaer ud paa at føre os et Skridt ind paa Fællesforfatningen gjennem Finantsloven. Jeg for